

Семеніст І. В.,

*кандидат історичних наук,
завідувач кафедри східних мов та перекладу
Київського університету імені Бориса Грінченка
ORCID 0000-0002-0847-8856*

Махачашвілі Р. К.,

*доктор філологічних наук, доцент,
завідувач кафедри романської філології та порівняльно-типологічного мовознавства
Київського університету імені Бориса Грінченка
ORCID 0000-0002-4806-6434*

ЛІНГВО-ПРАГМАТИЧНЕ ПРОФІЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ОСВІТНЬОЇ КОМУНІКАЦІЇ В ЦИФРОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ (НА МАТЕРІАЛІ ГЛОБАЛІЗОВАНИХ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ТА СХІДНИХ МОВ)

Анотація. Основна увага в роботі зосереджена на дослідженні лінгво-прагматичного профілювання інноваційної освітньої комунікації в цифровому середовищі (інноваційна освітня комунікація в цифровому просторі у розумінні трансформаційних інноваційних шарів та комунікативного застосування, опосередкованого сучасними європейськими та східними мовами глобального спілкування – англійською, іспанською, французькою, китайською, японською відповідно). Проблема теоретичного та методологічного обґрунтування наскрізних принципів, напрямів, механізмів та результатів якісного моделювання макро– та мікроструктур вербальних засобів та засобів процесування у сфері цифрового освітнього спілкування, як консолідованого мовного та технологічного об'єкта, досліджується ґрунтовно. Мозаїчний, імітаційний, багатомірний та рамковий підходи до розуміння складних динамічних лінгвістичних явищ та сутностей, пріоритетні для цього методологічного контексту, дозволили нам виявити діяльну природу навчальних комунікаційних одиниць глобалізованих мов у сфері інноваційного освітнього спілкування. Тезаурус ІКТ, електронного навчання, гібридного навчання, цифрових компетенцій, що сприяє інноваційному освітньому спілкуванню, побудований на основі чинних рамок цифрових компетенцій для визначення та категоризації ключових компонентів інноваційної комунікації, що сприяють побудові та функціонуванню середовища електронного навчання. Запропоновано моделювання макро-, мікро– та надструктур інноваційної освітньої комунікації та їх цифрову обробку на основі трьох основних принципів: 1) інтернет–освітня антропосфера (антропогенне комунікативне середовище у Всесвітній павутині); 2) зовнішньо-мережева антропосфера освіти (компоненти електронної комунікативної реальності, що функціонують поза сферою Всесвітньої павутини); 3) техногенна освітня антропосфера (переорієнтовані компоненти антропогенного комунікативного середовища із заміщенням онтологічним параметром на однорідний антропний). Динамічна взаємодія структурних рівнів змістовного рівня ІКТ у шарах інноваційної освітньої комунікації характеризується антропогенними та когнітивними параметрами змістовної площини, опо-

середкованими суб'єктивним та колективним когнітивним досвідом стейкхолдерів цифрової освіти, втіленим у рамках цифрової трансформації в інноваційних комунікативних освітніх сценаріях.

Ключові слова: інноваційна освітня комунікація, ІКТ, тезаурус цифрової освіти, гібридного навчання та цифрових компетентностей, моделювання, лінгво-прагматичне профілювання.

Постановка проблеми. На новітньому етапі розвитку людства мова (як суспільний феномен) здебільшого являє собою індикатор тих технологічних змін, що відбуваються в суспільстві. Особливим чином це стосується сучасної англійської, яка на зламі тисячоліть набула функції своєрідної «метамови» цифрового середовища для різних культур [1; 2; 3]. Це, безперечно, сприяє процесам «глобалізації» та всесвітньої інтеграції [4; 5; 6; 7; 8; 9], що, у свою чергу, призводить до зміцнення позиції англійської мови як мови інтернаціональної комунікації [10; 11] та становить основи процесів гібридизації європейських та східних мов глобального спілкування у цифровому середовищі.

Саме тому останніми роками значною мірою зросли темпи збагачення словникового складу англійської мови та, як наслідок, інших мов міжнаціонального спілкування у цифровому просторі (іспанська, французька, німецька, китайська тощо). Як ніколи актуального змісту набуло поняття «неологізм» як рушійна сила прогресу мови [12; 13]. Слід зазначити також, що особливо бурхливого розвитку в умовах всесвітніх карантинних обмежень 2020-2021 років набуває та сфера лінгво-комунікативних новоутворень мов глобального міжнародного спілкування, яка безпосередньо співвідноситься з науково-технічним прогресом та застосуванням цифрових технологій у сфері освіти.

Проблема теоретико-методологічного обґрунтування наскрізних принципів, напрямів, механізмів та результатів якісної динаміки макро– й мікроструктур словникового складу в царині комп'ютерного буття як консолідованого лінгвального об'єкта ще чекає на всебічне вивчення. Аналіз цього питання потребує

залучення феноменологічного ракурсу [14; 15; 16; 17; 18] дослідження комплексних мовних об'єктів з огляду на магістральне завдання феноменологічної епістемології – пізнання повної системи фактів свідомості (термін Мераба Мамардашвілі – [19]), що конституують дійсність. У межах окресленого методологічного виміру «феноменологічність» мовної одиниці визначається як її кодифікативна спроможність до фіксації результатів пізнавального досвіду та вияву в ній субстантних характеристик пізнаваних об'єктів та явищ. Запропонована у нашому доробку лінгвістична адаптація феноменологічного підходу до теоретико-методологічного осмислення динаміки словникового складу сучасних мов глобального спілкування в комп'ютерному бутті спирається на поняття *глобальної логосфери*, синтетично усвідомленої як 1) множинність мовних одиниць, які є умовно вичерпними феноменологічними реалізаціями абстрактних та емпіричних елементів різних сфер буття [20; 21]; 2) зона інтеграції мисленнєво-мовленнєвих континуумів (лінгво)культур [22].

Робоча гіпотеза дослідження полягає у тому, що: 1) феноменологічна природа інноваційної освітньої комунікації в цифровому середовищі передбачає нерозривне, обопільне поєднання її лінгвального та субстантного (онтологічного, епістемічного та антропологічного) аспектів у вертикальній площині взаємоявлення діади явище-сутність; 2) консолідовані субстантні характеристики макроструктури інноваційної освітньої комунікації в глобальному цифровому середовищі визначають феноменологічну специфіку конфігурації у статичній, наскрізній взаємодії та формально-змістових конститuentів й інструментів її мікроструктури у динаміці.

Об'єктом дослідження виступає освітня комунікація в глобальному цифровому середовищі. **Предмет** аналізу – інноваційні мовно-технологічні моделі, засоби та механізми освітньої комунікації в цифровому середовищі.

Метою статті є визначення підґрунтя лінгво-когнітивного профілювання інноваційної освітньої комунікації в глобальному цифровому середовищі.

Виклад основного матеріалу. Глобальна пандемія та наступні карантинні заходи та обмеження поставили низку проблем для структури та процедури освітньої комунікації на університетському рівні. Освітня комунікація за програмами іноземних мов глобального спілкування, зокрема, має унормовані сценарії, які передбачають різні комунікативні етапи та види діяльності (усні та письмові завдання, усні та письмові іспити, підготовка й захист поточних та фінальних проєктів, внутрішнє та зовнішнє рецензування тощо).

Глобальна пандемія COVID-19 являє собою своєрідний сценарій чорного лебедя для різних сфер суспільного та економічного життя. Теорія чорного лебедя – це метафора, що описує подію, яка стала несподіваною, має великий вплив на суспільство і часто недоречно раціоналізується після цього з користю заднім числом (Насім Талеб).

В освітній сфері, за нашими оцінками, результатом розвитку пандемії COVID-19 стала необхідність вжиття швидких заходів для досягнення таких бажаних результатів:

а) адаптувати та здійснити реновацію існуючих комунікативних сценаріїв в освіті до цифрових, віддалених та змішаних форматів;

б) підвищити комунікативну компетентність усіх учасників освітнього процесу у цифровому середовищі та цифрову грамотність як складник цифрової комунікації.

Техно-комунікативний ландшафт вищої освіти 2020 (TechLandscape) передбачав включенням таких компонентів: IT-інфраструктура для всього навчального закладу; управління вступом та зарахуванням, інструменти підвищення кваліфікації, інструменти відзначення студентів.

Передумова розробки дослідження включала виявлення та розробку принципів цифрової комунікативної компетенції, похідної від навичок XXI століття для суб'єктів інноваційної освітньої комунікації (згідно з різними структурами компетенції ІКТ для викладачів) та прогнозовані вимоги до цифрової грамотності:

1) Рамка ЮНЕСКО (компетенція ЮНЕСКО в галузі ІКТ) наголошує, що викладачам недостатньо володіти ІКТ-компетенцією та мати можливість навчати їх своїх учнів. Педагоги повинні вміти допомагати студентам стати свідомими груповими суб'єктами освітньої комунікації, вирішувати проблеми креативними способами за допомогою використання цифрових технологій, щоб вони були ефективними громадянами та професіоналами. Тому Рамкова програма розглядає такі аспекти освітньої комунікації: Розуміння ІКТ в освіті, Навчальна програма та оцінювання, цифрова педагогіка, Організація та адміністрування цифрової комунікації в освіті, Професійне навчання освітян цифровій комунікації.

2) Було проведено опрацювання вибірки профілю знань ІКТ для інноваційної освітньої комунікації у сфері вільних мистецтв (цифрова гуманітаристика) відповідно до рамки Європейської Комісії з електронної комунікативної компетентності.

Профіль інноваційного освітнього комуніканта у сфері Liberal Arts/Digital Humanities включає такі компоненти:

– навчає фахівців та практиків ІКТ досягати заздалегідь визначених стандартів технічної /ділової комунікації в галузі ІКТ;

– надає знання та навички, необхідні для того, щоб учні могли ефективно виконувати комунікативні завдання та завдання з обробки мовних даних на робочому місці;

– визначає та впроваджує політику навчання цифрової грамотності та цифрової комунікації для задоволення потреб та заповнення прогалів в організаційних навиках. Структурує, організовує та планує навчальні програми та оцінює якість навчання в контексті інноваційної освітньої комунікації за допомогою процесу зворотного зв'язку та впроваджує постійне вдосконалення. Адаптує навчальні комунікативні стратегії з урахуванням мінливого попиту інноваційної індустрії;

– організовує визначення потреб в освітній комунікації;

– творчо діє для аналізу прогалів у вміннях; розробляє конкретні вимоги та визначає потенційні джерела забезпечення інноваційної освітньої комунікації. Володіє спеціальними знаннями про ринок освітніх послуг та встановлює механізм зворотного зв'язку для оцінки доданої вартості альтернативних форм освітньої комунікації;

– моніторить потреби комунікативного розвитку окремих осіб та освітніх команд.

3) Єдина рамка відповідності між ключовою комунікативною компетенцією (Humes) та різними аспектами компетенції ІКТ у вільних мистецтвах/цифровій гуманітаристичі, що використовуються у навчальному процесі, розроблена для цілей цього дослідження (табл. 1):

Таблиця 1

Відповідність між комунікативною компетенцією та різними аспектами компетенції ІКТ у вільних мистецтвах/цифровій гуманітаристиці

Компоненти комунікативної компетенції	Відповідність компонентів компетенції ІКТ у Liberal Arts/Digital Humanities
Мовна компетенція	Участь у групових ІКТ-ініціативах регіонального та національного рівнів
Соціолінгвальна компетенція	Створення курсів/завдань електронного навчання
Дискурсивна компетенція	Системне використання ІКТ
Стратегічна компетенція	Презентація громаді результатів власної дослідницької діяльності за допомогою використання ІКТ

Наше дослідження серед інших параметрів визначає проблеми для реальних та слаборозвинених навичок (жорстких, технічних та м'яких), які всі учасники освітньої комунікації розвивали за допомогою різних інноваційних освітніх сценаріїв у цифровій сфері.

Для всіх інструментів ІКТ, що використовувались у процесі цифрової освітньої комунікації в період карантинних обмежень, визначено такі ключові види комунікативної діяльності: комунікація (синхронна); комунікація (асинхронна); співпраця; обмін інформацією/даними; підсумкова оцінка; формувальна оцінка; експертна оцінка; презентація; оцінка якості мовлення; мозковий штурм.

Обмін інформацією та презентація вважаються помітними для таких типів інструментів, як електронна пошта, послуги Google, набір інструментів Microsoft Office. Синхронне та асинхронне спілкування та співпраця розподіляються пропорційно між службами електронної пошти, системами управління навчанням та різними службами відеоконференцій. Інструментами, які підсумовують оцінку як важливу діяльність, є форми Google та LMS Moodle.

Формувальне оцінювання виявляється як тип ознак комунікативної діяльності, але не домінує в оцінці інструментів ІКТ, що використовуються у процесі інноваційної освітньої комунікації.

Елементарний рівень цифрової грамотності оцінюється як домінуючий для таких інструментів, як електронна пошта, Google диск, відеоконференції, інтерфейси трансформації усного мовлення у текст та платформи соціальних медіа.

Для різних інструментів ІКТ для процесу цифрової освітньої комунікації в період карантинних обмежень були визначені такі навички та компетентності комунікативної природи, які найбільш широко впроваджуються та практикуються в інноваційній освітній комунікації, виявлені у різних відповідних рамках навичок XXI століття: комунікація; співпраця; робота в команді; цифрова грамотність; емоційний інтелект; міждисциплінарні навички; критичне мислення; лідерство; гнучкість та адаптивність; прийняття рішень; навчання та інновації.

Комунікація та співпраця належать до типу навичок, які найчастіше використовуються під час застосування таких інструментів інноваційної освітньої комунікації, як електронна пошта, послуги Google, послуги відеоконференцій та платформи соціальних медіа.

Спільна робота в команді займає друге місце серед найвідоміших навичок, які використовуються за допомогою диска Google, систем управління навчанням та послуг відеоконференцій.

Актуальність пояснюється навичками навчання та інновацій у використанні таких засобів ІКТ, як система управління навчанням (посідає друге місце після міждисциплінарних навичок), автоматизована система тестування (в автономному режимі, в Інтернеті та на хмарі), програми для Android та інструменти Microsoft Office. Творчість як комунікативна інтерактивна тактика займає 3-є місце у використанні сервісів Google і 1-е місце у використанні інструментів Microsoft Office.

Профілювання та подальше моделювання складних інноваційних форматів освітньої комунікації в цифровому середовищі, які пронизували ландшафт засвоєння іноземних мов у період заходів щодо COVID-19, визначали зміст та структуру опитування, проведеного серед основних зацікавлених сторін східних та європейських мов для оцінки глибокого особистого досвіду серед оцінюваних параметрів цифрових моделей дистанційного навчання: 1) складність; 2) суб'єктивна ефективність; 3) ефективність інформації та комунікації; 4) ефективність результатів навчання.

Середня оцінка загального індивідуального задоволення електронним навчанням та гібридним навчальним досвідом за програмами східної та європейської мов студентами університетів у країнах мов глобального спілкування становить 4 > 3.

Якісне метаоцінювання електронного навчання та гібридного навчання було проведено шляхом ретроспективної оцінки особистого досвіду респондентів у період з березня 2020 року по січень 2021 року з метою виявлення та відбору бажаних функцій та елементів інноваційної освітньої комунікації серед таких, як: можливість працювати вдома; можливість налаштування навчального простору (відеоконференції або LMS); адаптація та гнучкість робочого графіка; заощадження часу на дорогу; паралельне виконання кількох завдань та видів комунікативної діяльності; можливість технологічно урізноманітнити навчальну комунікацію, навчальні матеріали та методи; можливість адаптувати структуру та зміст навчальних програм дисциплін до умов онлайн-навчання; можливість активувати та вдосконалити різні типи м'яких навичок; можливість покращити цифрову грамотність; вміння самостійно працювати в процесі навчання; відсутність потреби в постійному міжособистісному спілкуванні; можливість залучення міжнародних фахівців до освітньої комунікації за допомогою цифрових засобів.

Кількісна оцінка продемонструвала, що суб'єкти інноваційної освітньої комунікації в період карантинних обмежень оцінили ступінь переваги комунікативних особливостей та елементів електронного навчання та гібридного навчання у метанавчанні та визначили такі високорейтингові компоненти: можливість брати участь в освітній комунікації з дому (75,3% респондентів); паралельне виконання кількох завдань та видів комунікативної діяльності (51,2%); адаптивність та гнучкість робочого графіку (48,8%); вміння самостійно працювати в процесі освітньої комунікації (43,4%).

Наступні елементи навчального процесу були визначені та відібрані респондентами у всіх групах та програмах іноземних мов і становлять навчальну модель метаадизайну інноваційної освітньої комунікації: проведення лекцій; проведення практичних занять; розробка навчальних матеріалів та матеріалів для оцінювання; виконання завдань (томи, формат, спосіб викладу); організація групової роботи учнів; організація самостійної роботи студентів; організація творчої роботи учнів; організація науково-дослідної роботи; спілкування зі

студентами (поточне); спілкування зі студентами (дорадче); неформальне спілкування поза навчальним процесом / наставництво та модерація; оцінювання (формульоване, підсумкове, кваліфікаційне).

Кожен елемент проектування інноваційної освітньої комунікації піддавався ранжуванню усіма групами студентів за 5-бальною шкалою Лайкерта з точки зору його ефективності для електронного навчання та гібридного забезпечення якості навчання.

Студенти програм східної та європейської мов усіх рівнів визначили такі елементи метадилайну та менеджменту інноваційної освітньої комунікації як найвищі за рейтингом (5 – потенційно найбільш сприятливі для якості електронного навчання та гібридного навчання в індивідуальному досвіді):

- Проведення лекцій (51,5% респондентів);
- Організація групової роботи студентів (40,4%)
- Підсумкова оцінка (37,7%)
- Організація самостійної роботи студентів (27,1%)
- Спілкування зі студентами (поточне) (24,3%).

Стандартне відхилення діапазону елементів дизайну інноваційної освітньої комунікації з найбільшою оцінкою становить 9,7.

Комуніканти програм східних та європейських мов оцінили такі елементи планування та управління інноваційною освітньою комунікацією як найвищі (рейтинг 5), як емпірично найбільш ефективно адаптовані для електронного та гібридного формату у цифровому середовищі:

- Проведення лекцій (52% респондентів);
- Організація самостійної роботи студентів (41,4% респондентів);
- Оцінка – усі форми (34% респондентів);
- Проведення практичних занять (33% респондентів);
- Розробка навчальних матеріалів та матеріалів для оцінювання (32,6% респондентів).

Стандартне відхилення діапазону елементів дизайну електронного навчання з найбільшою оцінкою становить 8,3.

Метаоцінка обов'язкових програмних компетенцій у процесі цифрової освітньої комунікації в період карантинних обмежень зайняла наступне місце у лінгвістичній підготовці та застосуванні м'яких навичок комунікації: цифрова грамотність – 48% (респондентів); саморозвиток – 42,6%; самоорганізація – 39,5%; володіння письмовою іноземною мовою – 36,6%; тайм-менеджмент – 32,8%; критичне мислення в професійному контексті – 30,3%. Стандартне відхилення діапазону елементів дизайну електронного навчання з найбільшою оцінкою становить 6,5.

Якісний змістовий аналіз особистого досвіду інноваційної освітньої комунікації студентів програм східної та європейської мов усіх рівнів за допомогою гібридного та електронного навчання проводився за допомогою Voyant Engine (<https://voyant-tools.org/>) – сім'ї цифрових хмарних корпусів та інструментів для текст-майнінгу. Респондентів, зокрема, попросили подати три концепти вільного асоціативного діапазону, кожен з яких індивідуально асоціюється з інноваційними форматами освітньої комунікації (гібридними та електронними) у період пандемії COVID-19.

Ключові концепти, які визначають індивідуальний досвід суб'єктів інноваційної освітньої комунікації, тематично висвітлені у зразку корпусу (рис. 1): ЧАС; РОБОТА; ЗАВДАННЯ; ВІЛЬНИЙ; ГРАФІК; ЗВ'ЯЗОК; СТРЕС.

Рис. 1. Змістовий аналіз індивідуального цифрового та гібридного досвіду інноваційної освітньої комунікації

Слід зазначити, що з тематичних концептів, висунутих у вибірці респондентами – учасниками інноваційної освітньої комунікації, два мають негативні відтінки – ВІДСУТНІСТЬ та СТРЕС.

Тільки поняття LACK демонструє як абсолютну, так і відносну частотність оцінки індивідуального досвіду та якості інноваційної освітньої комунікації в цифровому середовищі. Пропорційно часто трапляється предикативна колокація поняття ВІДСУТНІСТЬ у суб'єктивній оцінці якості гібридного та цифрового досвіду учасників інноваційної освітньої комунікації (рис. 2): LACK => (of) => communication; LACK => (of) => convenience; LACK => (of) => digital/online connection; LACK => (of) => resources; LACK => (of) => teacher/mentor.

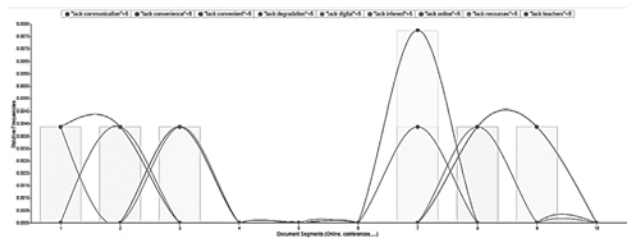

Рис. 2. Колокаційний аналіз вмісту індивідуального цифрового та гібридного досвіду інноваційної освітньої комунікації

Контент-аналіз особистого досвіду та ключових асоціацій студентів-учасників інноваційної освітньої комунікації в період COVID-19 виявив такий розподіл ключових концептуальних корелятивів: TIREDNESS => STRESS <= COMFORT <= TIME => INCREASE.

Контент-аналіз особистого досвіду та ключових асоціацій викладачів університетів щодо впровадження гібридного та електронного навчання у період COVID-19 виявив такий розподіл ключових концептуальних корелятивів: ABSENCE => COMMUNICATION => TIREDNESS <= LIVING.

Висновки. Здійснено лінгво-прагматичне профілювання інноваційної освітньої комунікації в глобальному цифровому середовищі. Параметризовано статичні та динамічні якісні характеристики різномірних та різносубстратних елементів структури плану змісту одиниць інноваційної освітньої комунікації в цифровому середовищі. Феноменологічна природа інноваційної освітньої комунікації в цифровому середовищі передбачає нерозривне, обопільне поєднання її лінгвального та субстантного (онтологічного, епістемічного та антропологічного) аспектів у вертикальній площині взаємовиявлення діади явище-сутність.

Консолідовані субстантні характеристики макроструктури інноваційної освітньої комунікації в глобальному цифровому середовищі визначають феноменологічну специфіку конфігурації у статистиці, наскрізній взаємодії та формально-змістових конститuentів й інструментів її мікроструктури у динаміці.

У межах запропонованого напрямку визначено та параметризовано інноваційну освітню комунікацію в глобальному цифровому середовищі як консолідований на макро– та мікро– рівні об'єкт аналізу, що кваліфікується специфічними феноменологічними та динамічними ознаками, властивостями та інструментами реалізації.

Прагматична пресупозиція (складником якої є тезаурус знань, уявлень, сукупного досвіду та навичок) інформаційно-комунікативних технологій, електронного навчання, гібридного навчання, цифрових компетенцій, як лінгво-когнітивна пресупозиція інноваційної освітньої комунікації, побудована для визначення та категоризації ключових компонентів інноваційної кібертермінології, що сприяють побудові та функціонуванню середовища електронного навчання. Запропоновано моделювання макро-, мікро– та супра-структур інноваційної освітньої комунікації та їх цифрову обробку в координатах трьох основних вимірів: 1) інтернет-освітня антропосфера (антропогенне комунікативне середовище у Всесвітній павутині); 2) зовнішньо-мережева антропосфера освіти (компоненти електронної комунікативної реальності, що функціонують поза сферою Всесвітньої павутини); 3) техногенна освітня антропосфера (переорієнтовані компоненти антропогенного комунікативного середовища із заміщеним онтологічним параметром на однорідний антропний). Динамічна взаємодія структурних рівнів змістового рівня ІКТ у шарах інноваційної освітньої комунікації характеризується антропогенними та когнітивними параметрами змістовної площини, опосередкованими суб'єктивним та колективним когнітивним досвідом стейкхолдерів цифрової освіти, втіленим у рамках цифрової трансформації в інноваційних комунікативних освітніх сценаріях. Тезаурус ІКТ, електронного навчання, гібридного навчання, цифрових компетенцій виявляє феноменологічну (номінативну, референційну, денотативну, сигніфікативну) здатність до конвергованого кодування на рівні системи елементів своєї внутрішньої та зовнішньої форми всіх зазначених вище параметрів. Специфіка Тезаурусу ІКТ, електронного навчання, гібридного навчання, цифрових компетенцій визначається ізоморфним характером інтегрованості структури його зовнішньої та внутрішньої форми та інтегрованості макроструктури інноваційної освітньої комунікації в глобальному цифровому середовищі.

Висновки. Перспективи дослідження полягають у розширенні дослідження щодо оцінки параметрів розвитку цифрової грамотності як складника інноваційної освітньої комунікації для окремих груп мов, для різних типів засобів електронного навчання, що використовуються для засвоєння та застосування мов глобальної комунікації, а також для діагностики міждисциплінарних тенденцій оцифрування освітніх комунікативних форматів у країнах Азії, Північної та Південної Америки та країнах Європи.

Література:

1. Davis E. *Techgnosis: Myth, Magic and Mysticism in the Age of Information*. NY : New York Publishers, Inc., 2001. 377 p.

2. Hausser R. *Foundations of Computational Linguistics*. Springer : Verlag Berlin Heidelberg, 1999. 534 p.
3. Makhachashvili R., Semenist I. *ICT Thesaurus Modelling Recommendations (based on innovations of European and Oriental languages)*. *Studia Filologica*, 7, 2020, pp. 117-128.
4. Nyce J. M. *From Memex to Hypertext*. NY: Kahn Publications, 1994. 472 p.
5. Bell D. *Social Framework of the Information Society*. Oxford : Oxford U. Press, 1987. 315 p.
6. Dobson H., Kürschne B. *An Introduction to Responsible Technology*. Retrieved from: <https://tech2impact.com/an-introduction-to-responsible-technology/>. 2021.
7. Johnson F. Shall I Compare Thee to a Swarm of Insects? Searching for the Essence of the World Wide Web. *The New York Times*. 2003. P. 10–12.
8. Monnin A. *Humanity and Digital Characters in Virtual Worlds: Crossing the Fictional Boundaries. Posthumanity : Merger and Embodiment*. Oxford, UK : Inter-Disciplinary Press, 2010. P. 126–131.
9. Камша В. П., Камша Л. С., Камша Ю. В. Про кібернетику другого етапу НТР. *Складні системи і процеси*. 2010. 1 (17). С. 25–41.
10. Кутырев В. А. *Культура и технология: борьба миров*. Москва: Прогресс-Традиция, 2001. 336 с.
11. Makhachashvili R., Models and Digital Diagnostics Tools for the Innovative Polylingual Logosphere of Computer Being Dynamics. *Italian-Ukrainian Contrastive Studies: Linguistics, Literature, Translation*. Peter Lang GmbH Internationaler Verlag der Wissenschaften, Berlin, 2020. P. 99-124.
12. Зацний Ю. А. *Інновації у словниковому складі англійської мови початку ХХІ століття : англо-український словник*. Вінниця : Нова Книга, 2008. 360 с.
13. Makhachashvili, Rusudan and Semenist, Ivan. *Phenomenological principles of global innovative logosphere of computer being construction (based on European and oriental languages)*. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського*. 2021. № 32(71) (1). Pp. 195-202.
14. Zahavi D. *Husserl's Phenomenology*. Palo Alto : Stanford University Press, 2003. 312 p.
15. Бабушкин В. У. *Феноменологическая философия науки – критический анализ*. Москва : Наука, 1985. 246 с.
16. Гуссерль Э. *Картезианские размышления*. СПб.: Наука, 2001. 516 с.
17. Ингарден Р. *Введение в феноменологию Эдмунда Гуссерля*. Москва: Дом интеллектуальной книги, 1999. 267 с.
18. Шпет Г. *Явление и смысл (Феноменология как основная наука и ее проблемы)*. Москва: Наука, 2001. 219 с.
19. Мамардашвили М. К., Пятигорский А. М. *Символ и сознание. Метафизические рассуждения о сознании, символическом и языке*. Москва : Школа, 1997. 216 с.
20. Барт Р. *Избранные работы: Семиотика: Поэтика*. Москва: Прогресс, 1989 616 с.
21. Лосев А. Ф. *Вещь и имя. Бытие. Имя. Космос*. Москва: Мысль, 1993. С. 805–872.
22. Бахтин М. М. *Эстетика словесного творчества*. Москва: Искусство, 1979. 424 с.

Semenist I., Makhachashvili R. Linguo-pragmatic profiling of innovative educational communication in the digital environment (based on globalized European and oriental languages)

Summary. The main focus of the work is on the study of linguistic and practical profiling of innovative educational communication in the digital environment (innovative educational communication in the digital space in the understanding of transformational innovation layers

and communicative application mediated by modern European and Eastern languages of global communication – English, Spanish, French Japanese, respectively). The problem of theoretical and methodological substantiation of cross-cutting principles, directions, mechanisms and results of qualitative modeling of macro– and microstructures of verbal means and means of processing in the field of digital educational communication, as a consolidated language and technology object, is thoroughly studied. Mosaic, imitation, multidimensional and framework approaches to understanding complex dynamic linguistic phenomena and entities, a priority for this methodological context, allowed us to identify the activity nature of educational communication units of globalized languages in the field of innovative educational communication. Thesaurus of ICT, e-learning, hybrid learning, digital competencies, which promotes innovative educational communication, is based on the current framework of digital competencies to identify and categorize the key components of innovative communication that contribute to the construction and operation of e-learning environment.

Modeling of macro-, micro– and superstructures of innovative educational communication and their digital processing on the basis of three basic principles is offered: 1) Intranet-educational anthroposphere (anthropogenic communicative environment in the World Wide Web); 2) External network anthroposphere of education (components of electronic communicative reality that operate outside the World Wide Web); 3) Man-made educational anthroposphere (reoriented components of the anthropogenic communicative environment with the replaced ontological parameter to homogeneous anthropic). The dynamic interaction of structural levels of the content level of ICT in the layers of innovative educational communication is characterized by anthropogenic and cognitive parameters of the content plane, mediated by subjective and collective cognitive experience of digital education stakeholders embodied in the digital transformation of innovative communicative educational scenarios.

Key words: innovative educational communication, ICT, thesaurus of digital education, hybrid learning and digital competencies, modeling, linguo-pragmatic profiling.